

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Nc/2/2026
Identifikačné číslo spisu:	5120200613
Dátum vydania rozhodnutia:	08.04.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:5120200613.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. W. F., narodenej XX. O. XXXX, Ž., L. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Belicom, Martin, M. R. Štefánika 36, proti žalovanému Obvodné stavebné bytové družstvo Žilina, Žilina, Tulsá 33, IČO: 00 176 265, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Ing. Martin Chlapík s. r. o., Žilina, Sládkovičova 13, IČO: 47 253 339, o splnenie povinnosti, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27C/2/2020, o námietke zaujatosti vznesenej žalobkyňou voči sudcom Krajského súdu v Žiline JUDr. Jane Urbanovej, Mgr. Andrejovi Kekelym, JUDr. Mgr. Michaela Priesolovej, Mgr. Františkovi Dulačkovi, Mgr. Márie Kašíkovej, JUDr. Zuzane Krivdovej, Mgr. Kataríne Beniačovej, Mgr. Zuzane Hartelovej, JUDr. Jozefovi Turzovi, JUDr. Jozefovi Šulekovi, JUDr. Jane Kotrčovej, JUDr. Jane Vargovej, JUDr. Róbertovi Urbanovi, JUDr. Erikovi Vargovi, JUDr. Martine Mochnáčovej, JUDr. Eve Malíkovej, JUDr. Romanovi Tichom, JUDr. Vladimírovi Topoľančíkovi, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. Jana Urbanová, Mgr. Andrej Kekely, JUDr. Mgr. Michaela Priesolová, Mgr. František Dulačka, Mgr. Mária Kašíková, JUDr. Zuzana Krivdová, Mgr. Katarína Beniačová, Mgr. Zuzana Hartelová, JUDr. Jozef Turza, JUDr. Jozef Šulek, JUDr. Jane Kotrčová, JUDr. Jana Vargová, JUDr. Róbert Urban, JUDr. Erik Varga, JUDr. Martina Mochnáčová, JUDr. Eva Malíková, JUDr. Roman Tichý, JUDr. Vladimír Topoľančík nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7Co/27/2026 (vec vedená na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 27C/2/2020).

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa žalobou voči žalovanému domáhala splnenia povinnosti, aby zabezpečil odstránenie chyby alebo poruchy v technickom zariadení vo výmenníkovej stanici VS 06 v mernom bode L., aj v technickom zariadení potrubnej sústavy. Okresný súd Žilina rozsudkom z 28. mája 2025 sp. zn. 27C/2/2020 žalobu zamietol a zároveň rozhodol, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti vyššie uvedenému rozsudku Okresného súdu Žilina (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) podala žalobkyňa odvolanie. Po predložení spisu okresným súdom na Krajský súd v

Žilina (ďalej aj ako „krajský súd“) vznesla žalobkyňa námietku zaujatosti.

3. Žalobkyňa vo vznesenej námietke zaujatosti uviedla, že právny zástupca žalovaného, konateľ advokátskej kancelárie, pôsobil na krajskom súde v období od 1. januára 2010 do 31. decembra 2010 a v období od 1. januára 2011 do 31. marca 2011 pôsobil na tomto súde ako justičný čakaťel. V predmetnom období na krajskom súde ako sudca pôsobil Mgr. František Dulačka a ako vyššia súdna úradníčka pôsobila JUDr. Zuzana Krivdová. Podľa názoru žalobkyne skutočnosť, že právny zástupca žalovaného pracoval v rovnakom období na krajskom súde súčasne s dvomi členmi prideleného senátu, ako aj s inými sudcami, vyššími súdnymi úradníkmi, justičnými čakaťelmi a inými zamestnancami krajského súdu, všetci sudcovia, ktorí rozhodujú v rámci civilného úseku môže byť objektívne zaujatý v danej veci. Žalobkyňa navrhla postup podľa § 39 ods. 1 CSP zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) (prikázanie sporu inému súdu).

4. Sudcovia civilného úseku (v čase rozhodovania o námietke zaujatosti JUDr. Jana Urbanová, Mgr. Andrej Kekely, JUDr. Mgr. Michaela Priesolová, Mgr. František Dulačka, Mgr. Mária Kašíková, JUDr. Zuzana Krivdová, Mgr. Katarína Beniačová, Mgr. Zuzana Hartelová, JUDr. Jozef Turza, JUDr. Jozef Šulek, JUDr. Jane Kotrčová, JUDr. Jana Vargová, JUDr. Róbert Urban, JUDr. Erik Varga, JUDr. Martina Mochnáčová, JUDr. Eva Malíková, JUDr. Roman Tichý, JUDr. Vladimír Topoľančík, pozn.) krajského súdu sa k podanej námietke zaujatosti vyjadrili nasledovne:

Mgr. František Dulačka uviedol, že nemá žiadny vzťah k predmetu prejednávanej veci a ani k stranám sporu a ich zástupcom. Vo vzťahu k námietke zaujatosti právneho zástupcu žalobkyne uviedol, že je možné, že v uvádzanom úseku v roku 2011 pôsobil na krajskom súde ako justičný čakaťel JUDr. Martin Chlapík, na čo si už nespomínal, nakoľko počas jeho pôsobenia na krajskom súde sa vystriedalo množstvo (v minulosti) justičných čakaťelov a vyšších súdnych úradníkov zrejme v súčasnej dobe vykonávajúcich advokátsku prax.

Mgr. Mária Kašíková uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá. Nemá žiaden vzťah k predmetu veci ani ku stranám sporu a ich zástupcom. Splnomocneného zástupcu žalovaného osobne pozná ako justičného čakaťela, ktorú funkciu vykonával na okresnom súde v čase keď vykonávala funkciu sudkyne na tomto súde, avšak nebola mu pridelená ako školiteľka, bližšie nespomínali a nemá s ním vytvorený bližší vzťah, neudržiava s ním žiaden vzťah, ktorý by bolo možné kvalifikovať takej intenzity spôsobenej vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti.

JUDr. Zuzana Krivdová uviedla, že v predmetnej veci sa necíti byť zaujatá, nemá žiadny vzťah k predmetu sporu, k sporovým stranám ani k ich právnym zástupcom. JUDr. Ing. Martina Chlapíka síce osobne pozná, avšak neudržiava s ním žiadny vzťah, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako osobný vzťah takej intenzity, ktorý je spôsobilý vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti. Dlhé roky sa s JUDr. Ing. Martinom Chlapíkom ani osobne nestretla.

Mgr. Zuzana Hartelová uviedla, že vo veci sa necíti byť subjektívne zaujatá, k predmetu sporu, stranám konania ani k ich právnym zástupcom nemá žiaden vzťah. JUDr. Ing. Martina Chlapíka, LL.M. nepozná.

Mgr. Andrej Kekely uviedol, že osobu splnomocneného zástupcu žalovaného osobne pozná z obdobia dospievania, keď spolu hrávali v Žiline ľadový hokej a zároveň ako justičného čakaťela, keďže bol pridelený na okresnom súde, kde v tomto čase vykonával funkciu sudcu. Tykajú si, nemá s ním však bližší vzťah. K osobným stretnutiam a k akejkoľvek komunikácii súkromného charakteru za poslednú dobu jednej dekády vôbec nedochádza. Subjektívne sa necíti vo vzťahu k jeho osobe zaujatý.

JUDr. Jana Kotrčová uviedla, že s JUDr. Chlapíkom prichádza do kontaktu len ako s advokátom, predtým sa služobne nestretli, nemá pomer ani k predmetu prejednávanej veci, zaujatá sa necíti.

JUDr. Eva Malíková uviedla, že nemá žiadny vzťah k stranám, k ich zástupcom, ani k prejednávanej veci.

JUDr. Martina Mochnáčová uviedla, že nemá vzťah k sporu, ani ku stranám, ani k zástupcom. V čase pôsobenia JUDr. Chlapíka na krajskom súde s ním neprichádzala do kontaktu.

JUDr. Mgr. Michaela Priesolová uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá, nemá žiadny vzťah k predmetu sporu, stranám sporu a ani ich právnym zástupcom. JUDr. Ing. Chlapík pozná iba z pracovnej stránky, ako právneho zástupcu strán, ktorý sa zúčastňoval pojednávani na okresnom súde. Osobne ho nepozná.

JUDr. Jozef Šulek uviedol, že vo veci sa necíti byť zaujatý, nemá žiadny vzťah k predmetu sporu, sporovým stranám ani ich zástupcom. JUDr. Ing. Martina Chlapíka síce osobne pozná, avšak

neudržiava s ním žiadny vzťah, ktorý je spôsobilý vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti, osobne sa s ním nestretáva a ani ho nekontaktuje.

JUDr. Roman Tichý uviedol, že nemá žiadny vzťah k predmetu sporu, sporovým stranám, ani k ich zástupcom. Právneho zástupcu žalovaného osobne pozná ešte z obdobia gymnaziálnych štúdií. Nemá s ním žiaden bližší vzťah, hoci si v tom čase tykali. V čase keď pracoval ako justičný čakatel' na okresnom súde, vykonával funkciu sudcu na Okresnom súde Martin. K ich osobným stretnutiam, ako aj akejkolvek komunikácii súkromného charakteru za posledných 30 rokov nedochádzalo a ani nedochádza. Necíti sa byť subjektívne zaujatý, ale ani objektívne vo vzťahu k jeho osobe.

JUDr. Vladimír Topoľančík uviedol, že vo veci sa necíti zaujatý, právneho zástupcu žalovaného nepozná.

JUDr. Róbert Urban uviedol, že vo veci sa necíti byť zaujatý, JUDr. Ing. Chlapíka pozná len z pôsobenia v pozícii advokáta. Má vedomosť o tom, že menovaný pred viac ako 15 rokmi pôsobil vo funkcii justičného čakateľa, ktorého osobným úradom/ zamestnávateľom bol krajský súd, ale bezprostredne danú funkciu vykonával na okresnom súde. V danom (dávnom) období s menovaným neprišiel do akéhokolvek bližšieho kontaktu.

JUDr. Jana Urbanová uviedla, že JUDr. Ing. Martina Chlapíka osobne nepozná. V kontakte s ním bola len ako s advokátom, ktorý zastupuje strany sporu / účastníkov v konaní. Do dnešného dňa nevedela, že menovaný pôsobil na krajskom súde, hoci v danom období na ňom pôsobila. K predmetu sporu nemá vzťah. Necíti sa zaujatá.

JUDr. Erik Varga uviedol, že vo veci sa necíti byť zaujatý. K veci samotnej, nemá žiadny vzťah a nepozná ani sporové strany.

JUDr. Jana Várgová uviedla, že vo veci sa necíti byť zaujatá. Nemá vzťah k pojednávanej veci, stranám sporu ani k ich právnym zástupcom.

5. Sudcovia Mgr. Katarína Beniačová a JUDr. Jozef Turza sa k námietke zaujatosti nevyjadrili, nakoľko čerpajú PN.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „nadriadený súd“, alebo „najvyšší súd“) ako súd nadriadený Krajskému súdu v Žiline (§ 54 ods. 2 CSP v spojení s čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z.) sa oboznámil s vyjadreniami sudcov civilného úseku krajského súdu (bod 4. tohto uznesenia a č. I. 964 - 969 spisu), preskúmal vec a posúdil opodstatnenosť námietky zaujatosti z hľadiska existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 CSP.

7. Podľa § 49 ods. 1 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

8. Podľa § 52 ods. 1 a 2 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti. V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nesplňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

9. Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. z 1. septembra 1992 v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

10. Prejednávaná vec bola náhodným výberom pridelená na rozhodovanie do senátu 7Co, pričom v zmysle rozvrhu práce krajského súdu v tomto senáte rozhoduje Mgr. František Dulačka, Mgr. Mária Kašíková a JUDr. Zuzana Krivdová.

10.1. Mgr. Dulačka uviedol, že nemá žiadny vzťah k predmetu sporu ani k stranám konania alebo k ich právnym zástupcom a to, že právny zástupca pôsobil na krajskom súde si už nespomína, keďže v tom čase sa tam vystriedalo viacero justičných čakateľov. Mgr. Kašíková rovnako uviedla, že nemá pomer k

prejednávanej veci stranám konania alebo k ich právnym zástupcom. Aj napriek tomu, že právneho zástupcu žalovanej osobne pozná (funkciu justičného čakatľa vykonával na okresnom súde v čase keď Mgr. Kašíková na danom súde pôsobila ako sudkyňa), nemá k nemu vytvorený bližší vzťah a ani s ním neudržiava žiaden vzťah. JUDr. Krivdová rovnako uviedla, že nemá vzťah k prejednávanej veci, stranám konania lebo k ich právnym zástupcom a aj napriek tomu, že právneho zástupcu žalovanej pozná, dlhé roky sa s ním nestretla.

11. Najvyšší súd posudzoval opodstatnenosť tvrdenej možnosti vzniku pochybnosti o nezáujatosti sudcov civilného úseku Krajského súdu v Žiline z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu.

12. Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu sporu, k nezáujatému prístupu k stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní; zámerom je tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to: a/ k sporu, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia sporu alebo konania, b/ k stranám sporu, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c/ k zástupcom strán sporu, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcim znaky vzťahu uvedeného pod b/, alebo d/ k osobám zúčastneným na konaní (viď obdobne b/ a c/). Relevantný je iba taký vzťah, ktorý by (vzhľadom na jeho charakteristické znaky) pri všetkej mozgnej snahe sudcu o správnosť konania a rozhodovania ovplyvnil jeho objektívny pohľad na spor a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

13. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP) alebo na návrh strany (§ 52 CSP).

14. Obsahom práva na prejednanie sporu pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každému návrhu oprávnených osôb a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie sporu nestranným súdom je len povinnosť prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

15. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 49 až § 58 CSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu skutočne iba výnimočne a z naozaj závažných dôvodov, ktoré mu celkom zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom nezáujato a spravodlivo.

16. Pri posudzovaní dôvodov namietanej nezáujatosti treba mať na zreteli nielen právnu úpravu danú ustanoveniami CSP, ale tiež judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) a napokon aj závery, ku ktorým dospela doterajšia rozhodovacia prax najvyššieho súdu.

17. ESLP pri riešení otázky nestrannosti sudcu vychádza z toho, že okrem nezáujlosti sudcu je potrebné brať zreteľ aj na ďalšie aspekty subjektívneho a objektívneho charakteru. Tieto aspekty nestrannosti rozlíšil aj pri svojom rozhodovaní (pozri napríklad Piersack proti Belgicku).

18. Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k stranám sporu, prípadne k ich zástupcom. Pri subjektívnej nestrannosti sa vychádza z prezumpcie nestrannosti dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Na preukázanie nedostatku subjektívnej nestrannosti vyžaduje judikatúra ESLP dôkaz o skutočnej zaujatosti (pozri napríklad Hauschildt proti Dánsku). Rozhodujúci nie je subjektívny aspekt, ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vznikať pochybnosti o nestrannosti sudcu. Uplatňuje sa tu tzv. teória zdania nezáujlosti

(viď tézu, že spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná). Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť (Delcourt proti Belgicku).

19. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávaniu sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o (ne)zaujatosti zákonného sudcu je, či obava strany sporu je objektívne oprávnená. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno ale chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

20. Aj Ústava Slovenskej republiky deklaruje dva podstatné atribúty súdnictva v Slovenskej republike - nezávislosť a nestrannosť.

21. Nezávislosť súdnej moci je pojem s dvojítm významom; označuje jednak nezávislosť súdov (inštitucionálna nezávislosť), jednak nezávislosť sudcov (individuálna nezávislosť). Nezávislosť sudcu treba vidieť ako jeho nezávislosť od zložiek politického systému, rovnako ale aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci (celého súdneho systému), konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí, jeho vedenia a kolektívu.

22. Nestrannosť sudcu je potrebné posudzovať vždy v závislosti od konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria rozhodnúť, či existujú preukázateľne skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu (pozri tiež Fey proti Rakúsku). Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca nie je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietať zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú. Len nestranný súd totiž poskytuje stranám rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97).

23. Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva (o. i.) povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K stranám je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k sporu, stranám, ich zástupcom a osobám zúčastneným na konaní vždy vecný a profesionálny prístup.

24. Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti stranou sporu vznesenej námietky zaujatosti nie je rozhodujúci jej osobný subjektívny názor, domnienka alebo úvaha. Nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti namietajúceho o objektívnom a nestrannom rozhodovaní sudcu, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že strana pochybuje o objektívnosti sudcu. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdý, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti zdôrazňuje, že obava z nestrannosti nestačí na založenie dôvodných pochybností o nedostatku nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestranne. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, ktoré však podanie žalobkyne nenaplnia. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje z prejednávania a rozhodovania veci.

26. Z ustanovenia § 49 CSP vyplývajú dva zákonné dôvody zaujatosti, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, a to konkrétne pre: pomer sudcu k sporu, stranám, prípadne k ich

zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní, ak možno mať dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti. A tiež skutočnosť, že sudca prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštalácie. Najvyšší súd poukazuje, že sa zaoberal skutočnosťami, ktorými žalobkyňa odôvodňovala námietku zaujatosti pre posúdenie objektívneho hľadiska nestrannosti sudcov (keď sudca sa má ako nestranný objektívne javiť v očiach strán a zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o ich nestrannosti). Sudcovia civilného úseku krajského súdu vo svojich vyjadreniach deklarovali, že vo veci sa necítia byť zaujatí. Nemajú žiaden pomer k sporu, stranám alebo ich právnym zástupcom. Pokiaľ niektorí poznajú právneho zástupcu žalovaného, tak len výhradne na pracovnej báze ako bývalého justičného čakaťa, resp. sa poznajú z čias dospievania alebo gymnaziálneho štúdia (s dôrazom na to, že sa nestretli 10, príp. 30 rokov). Iba skutočnosť, že sudca stranu pozná, pretože je jeho bývalým spolužiakom alebo kolegom, pomer, pre ktorý by bol sudca vylúčený, nezakladá. Keďže najavo nevyšli ani žiadne iné okolnosti signalizujúce možné narušenie nestrannosti sudcu, vychádzajúc z prezumpcie nestrannosti týchto sudcov z prejednávania a rozhodovania predmetného sporu nie sú vylúčení.

27. Z vyjadrenia zákonných sudcov senátu 7Co Krajského súdu v Žiline vyplýva, že títo sudcovia sa subjektívne necítia byť zaujatí. Obsah spisu (ani sama podstata vznesenej námietky) nedáva v danom prípade žiadny dôvod pre spochybnenie pravdivosti vyjadrenia žalobkyňou namietaných zákonných sudcov.

28. Keďže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu možno až vtedy, keď je evidentné, že vzťah sudcu nie je stranou len tvrdný, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 49 ods. 1 CSP, senát 4C najvyššieho súdu po zhodnotení veci nezistil reálnu existenciu takých okolností objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré by v zmysle § 49 ods. 1 CSP vyvolali odôvodnené pochybnosti o nezaujatosti sudcov.

29. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd rozhodol, že sudcovia civilného úseku Krajského súdu v Žiline, nie sú v danom prípade vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.